

מבחן קפדני. כל רגע אשר בו נמצא הרוכב על מגרש יות היתה הופעתו נתונה למיבחן הקפדני של השופטים אותו בנקודות עבור הופעתו האישית, הופעת סוסו, מיד פו, קהפצות. למטה מדגימים שני רוכבים. קפיצת מ

**אדינה. לחובבי סו-
סים ולסתם אנשים
היתה זאת הזדמנות
להנות מן השינוי ב-
סדרים המקובלים -
כששומרים דוהרים
ומתרוצצים ואילו הם,
הצופים, העוקבים א-
חר הרוכבים בענין
מבקרים ורושמים**

**תחת שמי תכלת קי-
ציים התאספולמעלה
מאלפיים מוזמנים -
אנשי צבא, משטרה,
נציגים דיפלומטיים
ואנשי ציבור - לחזות
ביום הספורט לרוכ-
בים של משטרת ישר-
אל, הגימכאנה הי-
ראשונה בתולדות הי-**

ישראל וסוסיה

יהודים אינם אוהבים חיות. כך בכל אופן אומרת דעה ריווחת וכך גם קובע פתגם יהודי. אולם אדם המאמין בזה היה, מן הסתם, מקבל הפתעה גדולה אילו ראה את אלפיים האנשים שהתאספו סביב מגרש ההופעות של משטרת בית-דגון. כי אנשים אלה באו לשם במיוחד לחזות בחיות — סוסים וכלבים (עם שוטרים) ביום הספורט לרוכבים של משטרת ישראל.

בשעה שתיים אחר הצהריים, בדיוק, הפסיקה התדמורת את מנגינותיה והקריין הכריז: "השעה 14:00 בדיוק. ההופעות מתחילות." תחילה עברו כ-50 שוטרים חמושים, רכובים על סוסים, כשהקצינים הצועדים בראשם מצדיעים בחרבות שלופות.

אחר המצעד החלו התחרויות. מכל הבחינות דמתה ההופעה לגימכאנות המפורסמות של האנגלים: הסדר היה למופת, המגרש היה נקי ויפה, המשתתפים נאים בהופעתם — רק הדגלים שקישטו את המגרש היו שונים. לאנשים שידעו את גודל המאמצים שהושקעו בהכנת יום

המוזמנים. מלבד רוכבים של המשטרה, הוזמנו לתת ביום הספורט גם רוכבים מן החוץ ומא הספורט. אולם איש אחד בלבד נענה להזמנה: אב גורדון, בעל בית הספר הותיק לרכיבה בתל-א

להטוטים. אחר תחרות הקפיצות הופיעו שוטרים שייצגו את מחוזות המשטרה השונים, הדגימו להטוטים וסוגי רכיבה שונים. למעלה נראה אחד משוטרי מחוז תל-אביב בביצוע קפיצה מצד אחד של הסוס לשני, תוך כדי רכיבה דהירה בשטח המצחית של מגרש התחרות.